

Lovudvalget

-/ HER

Dato: 13-05-2015

J.nr.: 01.34.05-00002

Høringssvar vedr. FM2015/150 Forslag om ændring af Vederlagsloven

Lovudvalget har ved skrivelse af 10. april 2015 anmodet Udvalget for Forretningsorden om bemærkninger til ovenstående lovforslag, idet Lovudvalget har stillet 8 konkrete spørgsmål til besvarelse af Udvalget for Forretningsorden.

Ad 1. Har Forretningsordensudvalget generelle bemærkninger til den foreslåede forenkling af vederlagslovens orlovsregler, hvorved det overlades til Inatsisartut at fastsætte mere detaljerede regler om orlov og midlertidigt fravær i Forretningsordenen?:

Det konstateres, at regler om orlov og midlertidigt fravær f.s.v.a. medlemmer af Inatsisartut hidtil har været anført i ikke mindre end tre forskellige regelsæt, nemlig:

- Forretningsordenen for Inatsisartut, særligt § 56 samt § 58.
- Inatsisartutloven om Inatsisartut og Naalakkersuisut, særligt § 4.
- Inatsisartutloven om vederlag til medlemmer af Inatsisartut og Naalakkersuisut, særligt § 2.

Med Formandskabets lovpakke samles reglerne om, hvornår medlemmerne har ret til at afholde orlov eller være midlertidigt fraværende fra Inatsisartut i ét samlet regelsæt, der medtages som et nyt bilag (Bilag 2) til Inatsisartuts Forretningsorden. I relation til orlov vil der i vederlagsloven herefter alene være optaget bestemmelser, der har til formål at regulere de vederlagsmæssige følger af, at medlemmerne af Inatsisartut er bevilget orlov i medfør af bestemmelserne i det nye regelsæt i bilaget til Inatsisartuts Forretningsorden.

Det konstateres videre, at en korrekt fortolkning af de hidtil gældende bestemmelser om orlov forudsætter et indgående kendskab til bemærkningerne til de ovenstående bestemmelser incl. diverse ændringslove, idet der dog ikke fuldt ud kan siges at være overensstemmelse imellem det i bemærkningerne anførte på tværs af de tre regelsæt.

Det konstateres ydermere, at der i § 19 i vederlagsloven siden 2003 har været medtaget en hjemmelsbestemmelse, der giver Formandskabet for Inatsisartut mulighed til at udstede et samlet regelsæt om bl.a. orlov for medlemmer af Inatsisartut. Formandskabet har dog aldrig haft lejlighed til at udnytte denne hjemmel, hvorved medlemmernes ansøgninger om orlov og midlertidigt fravær generelt har været underlagt formandskabets til enhver tid gældende praksis for behandling af ansøgninger om orlov. Det har hermed været vanskeligt for medlemmerne at kende deres rettigheder og muligheder på området.

Den hidtidige retsstilling på området kan således ikke siges at være ganske hensigtsmæssig. Udvalget for Forretningsorden er derfor godt tilfreds med, at bestemmelserne vedrørende ydelse af orlov og midlertidigt fravær for medlemmer af Inatsisartut nu samles og tydeliggøres i ét samlet regelsæt, som medtages som bilag til Inatsisartuts Forretningsorden. Udvalget finder, at det er på sin plads, at dette regelsæt vedtages af Inatsisartut selv og ikke af Formandskabet,

idet det principielt bør være Inatsisartut selv, som vedtager regler til regulering af sine medlemmers virksomhed.

Ad 2. Finder Forretningsordensudvalget, at bestemmelsen i § 2, stk. 4, sidste punktum, jfr. hvilken bevilling af orlov uden vederlæggelse kan gøres betinget af, at Inatsisartutmedlemmet selv afholder de med indkaldelsen af en suppleant forbundne udgifter, bør medtages også i det reviderede regelsæt:

I den gældende vederlagslov fra 2003 findes i § 2, stk. 2, sidste punktum, følgende bestemmelse:

"I særlige tilfælde kan bevilling af orlov gøres betinget af afholdelse af de omkostninger, der påløber ved indkaldelse af suppleant.

Bemærkningerne til vederlagsloven fra 2003 oplyser dog ikke nærmere om baggrunden for bestemmelsen. Formålet med bestemmelsen kan således forekomme uklart, men det må umiddelbart formodes, at formålet med bestemmelsen har været præventivt, og det er klart, at der er tale om en undtagelsesbestemmelse til anvendelse alene i ekstreme situationer, som vil kunne have karakter af misbrug af reglerne.

Et tænkt eksempel på en sådan ekstrem situation kunne være, at et medlem anmodede om orlov for sidste dag under en samling med henblik på at få indkaldt en fjerntboende stedfortræder, således at medlemmets parti sparede udgifter til medlemmets dyre rejse samt dagpenge i forbindelse med partiets landsmøde til afholdelse umiddelbart efter samlingen. Bestemmelsen kan i dette eksempel ses som understøttende den samme målsætning, som lå grund for Inatsisartutlov nr. 16 af 3. december 2009 om tilskud til politisk arbejde. I nævnte lov blev det således fastsat, at Grønlands Selvstyre ikke må yde indirekte eller økonomisk støtte til politisk arbejde og politiske partier, hvor dette ikke har udtrykkelig hjemmel i loven.

Et andet tænkt eksempel kunne være, at et medlem af Inatsisartut søger orlov for en kortere periode under samlingen med henblik på at holde ferie. Det vil i en sådan situation kunne virke krænkende over for offentligheden, at Landskassen skal pånødes måske ganske betydelige udgifter til indkaldelse af en stedfortræder, da formålet med orloven er af rent privat karakter.

Så vidt Udvalget er bekendt, har Formandskabet for Inatsisartut aldrig udnyttet denne bestemmelse.

I Formandskabets lovforslag foreslås bestemmelsen indholdsmæssigt videreført i § 2, stk. 4, sidste punktum. Bestemmelsen i § 2, stk. 4, har følgende ordlyd:

"Hvis et medlem af Inatsisartut i helt ekstraordinære situationer bevilges orlov uden vederlæggelse, oppebærer medlemmet ikke vederlag og omkostningstillæg, og der optjenes ikke pensions- og eftervederlagsanciennitet i orlovsperioden. Bevilling af orlov kan endvidere gøres betinget af, at Inatsisartutmedlemmet afholder de omkostninger, der påløber ved indkaldelsen af suppleant."

Bestemmelsen kan således alene anvendes, hvor der hverken er tale om lovligt forfald eller om orlov, som kan sidestilles hermed. Det vil sige i tilfælde, hvor orlov bevilges helt ekstraordinært og uden vederlag. Det synes således klart, at der fortsat er tale om en

undtagelsesbestemmelse af præventiv art og til anvendelse alene i ekstreme situationer, som vil kunne have karakter af misbrug af reglerne eller hvor indkaldelse af suppleant vil kunne virke åbenbart urimeligt i fh.t. offentligheden.

Da bestemmelsen ikke har været bragt i egentlig anvendelse er det naturligvis vanskeligt for Udvalget for Forretningsordenen at vurdere behovet for at videreføre bestemmelsen.

Da bestemmelsen ikke har været bragt i anvendelse, og da formålet med bestemmelsen forekommer spekulativt, finder Udvalget, at bestemmelsen med fordel kan udgå af Lovforslaget.

Ad 3. Finder Forretningsordensudvalget, at ordudfaldet i § 2, stk. 3, bør korrigeres med et ændringsforslag?:

Det konstateres, at der er et åbenbart ordudfald i den foreslåede bestemmelse i den dansksprogede udgave af § 2, stk. 3, i det ordene ”i situationer” er faldet ud under færdigredigeringen af forslaget.

Dette er en rent lovteknisk fejl, som er uden betydning for forslagets indhold. Udvalget ser derfor ingen grund til, at denne ikke blot uden videre rettes.

Ad 4. Finder Forretningsordensudvalget, at ordlyden i bestemmelsen i § 2, stk. 4, 1. pkt., kan præciseres?:

Den foreslåede bestemmelse har følgende ordlyd:

”Stk. 4. Hvis et medlem af Inatsisartut i helt ekstraordinære situationer bevilges orlov uden vederlæggelse, oppebærer medlemmet ikke vederlag og omkostningstillæg, og der optjenes ikke pensions- og eftervederlagsanciennitet i orlovsperioden...”

Lovudvalget har konstateret, at det – som i tidligere udgaver af bestemmelsen - fremgår af bestemmelsen i den foreslåede § 2, stk. 4, at medlemmerne af Inatsisartut ikke optjener pensions- og orlovsanciennitet i orlovsperioder uden vederlag. Lovudvalget finder, at det egentlig er overflødig at anføre, at der ikke optjenes pensionsanciennitet i orlovsperioder, idet pension til medlemmer af Inatsisartut siden 1. januar 2004 ydes som 10 procent af vederlaget, der enten indsættes i en pensionskasse eller i visse tilfælde udbetales sammen med månedsvederlaget. Hvis der ikke udbetales vederlag udbetales der således heller intet pensionsbidrag.

Udvalget for Forretningsordenen konstaterer, at dette er en rent lovteknisk betragtning, som er uden betydning for forslagets indhold. Udvalget har derfor intet at indvende imod det, såfremt Lovudvalget for en god ordens skyld måtte finde det hensigtsmæssigt at ændre formuleringen med et ændringsforslag.

Ad 5. Finder Forretningsordensudvalget, at ordlyden i bestemmelsen i § 2, stk. 5, kan præciseres?:

Den foreslåede bestemmelse har følgende ordlyd:

”Stk. 5. Et medlem af Inatsisartut, som er bevilget orlov for at varetage et hverv som medlem af Naalakkersuisut, optjener ikke eftervederlagsanciennitet i orlovsperioden.”

Lovudvalget finder, at følgende alternative formulering tydeligere og mere fyldestgørende beskriver den retstilstand, som ønskes videreført:

*”Stk. 5. Et medlem af Inatsisartut, som er bevilget orlov for at varetage et hverv som medlem af Naalakkersuisut, optjener ikke vederlag **fra Inatsisartut** og optjener ikke eftervederlagsanciennitet **fra Inatsisartut** i orlovsperioden.”*

Som det ses er den væsentlige forskel i de to bestemmelser, at det med Lovudvalgets alternative formulering tydeliggøres, at medlemmer af Inatsisartut, som har taget orlov fra Inatsisartut for at varetage hvervet som Naalakkersuisoq, ikke optjener vederlag og eftervederlagsanciennitet fra Inatsisartut. Dette ændrer naturligvis ikke ved, at medlemmer af Naalakkersuisut optjener vederlag og eftervederlagsanciennitet *fra Naalakkersuisut*.

Med Lovudvalgets foreslåede formulering tydeliggøres bestemmelsen. Indholdsmæssigt svarer den fuldt ud til den i dag allerede gældende retstilstand. Udvalget for Forretningsordenen finder det positivt, såfremt bestemmelsen tydeliggøres som foreslået af Lovudvalget.

Ad 6. Bestemmelserne om medlemmernes frirejse i forbindelse med nærtståendes død eller alvorlige sygdom skal flyttes fra § 2, stk. 4, til et andet sted i loven. Har Udvalget bemærkninger hertil?

Det er aktuelt foreslået, at bestemmelsen indsættes som et nyt stk. 5 i § 4.

Lovudvalget overvejer, om bestemmelsen mere oplagt kunne stå under et nyt § 3a eller evt. som en ny § 1, stk. 7. Dette forekommer oplagt, idet bestemmelsen i § 4 primært berører medlemmer boende uden for Nuuk, hvilket *kan* give anledning til at man kan misforstå reglerne og tro, at det alene er medlemmer boende udenfor Nuuk, som har lovligt forfald samt ret til frirejse i forbindelse med nærtståendes alvorlige sygdom eller død. Denne kilde til usikkerhed bør undgås.

Udvalget for Forretningsordenen er enig med Lovudvalget i, at bestemmelsen mest naturligt kan optages som et nyt § 3a eller evt. som et nyt stk. 7 under § 1.

Ad 7. Finder Forretningsordensudvalget, at ordlyden i bestemmelserne i § 6, stk. 10-11, kan præciseres?:

Lovudvalget har fundet, at de nævnte bestemmelser rent sprogligt kunne fremstå tydeligere i den danske udgave af lovforslaget.

Lovudvalget har på denne baggrund foreslået 2 alternative formuleringer af bestemmelserne, således disse fremstår mere sprogligt korrekte.

Udvalget for Forretningsordenen konstaterer, at dette er en rent lovteknisk betragtning, som er uden betydning for forslagens indhold. Udvalget har derfor intet at indvende imod det, såfremt Lovudvalget for en god ordens skyld måtte finde det hensigtsmæssigt at ændre formuleringen

af bestemmelserne med et ændringsforslag. Da formuleringen som den står ikke er til skade finder Udvalget samtidig, at en ændring af bestemmelsen ikke i sig selv isoleret set kan berettige et ændringsforslag.

Ad 8. Der er en fejl i forslagets titel.

Lovudvalget har konstateret, at der i forslagets titel fejlagtigt anvendes de tidligere anvendte betegnelser Landstinget og Landsstyret. Lovudvalget finder, at dette bør korrigeres med et ændringsforslag.

Udvalget for Forretningsorden konstaterer, at dette er en rent lovteknisk betragtning, som er uden betydning for forslagets indhold. Udvalget er enige i, at det konstaterede forhold bør rettes med et ændringsforslag.

Med venlig hilsen

Lars-Emil Johansen
Formand for udvalget for Forretningsorden